Написав Крісман Наталія
Середа, 13 червня 2012, 01:48

Допоки тут –
Не варто зазирати
За грані ті, людині незбагнені.
Допоки кров тече по наших венах
Ми рвемо ґрати
Облуд потворних і йдемо' крізь темінь
На Вищий Суд.

Осердя душ
Гартуєм у звитягах.
Нехай ніщо не вищербить душі
В боях за правду, хай весни дощі
Омиють стяги
Від кривавих стигм. Лише війни ножів
Уже не руш!

У сяйві зір
Втопім свою журбу,
В нас вибір є – до світла, правди, волі!
Прийшла пора у руки брати долю,
Лише не будь
Рабом, ні тим, хто дух людський неволить,
У себе вір!

Зрікаймось пут,
Які скували душу,
Любім цей світ – найбільша це потреба!
Сліпих душею Татко наш із Неба
Вже не відпустить -
Пробачить всім, прийме усіх до себе…
Та док' ми тут –
Несімо світло-суть!